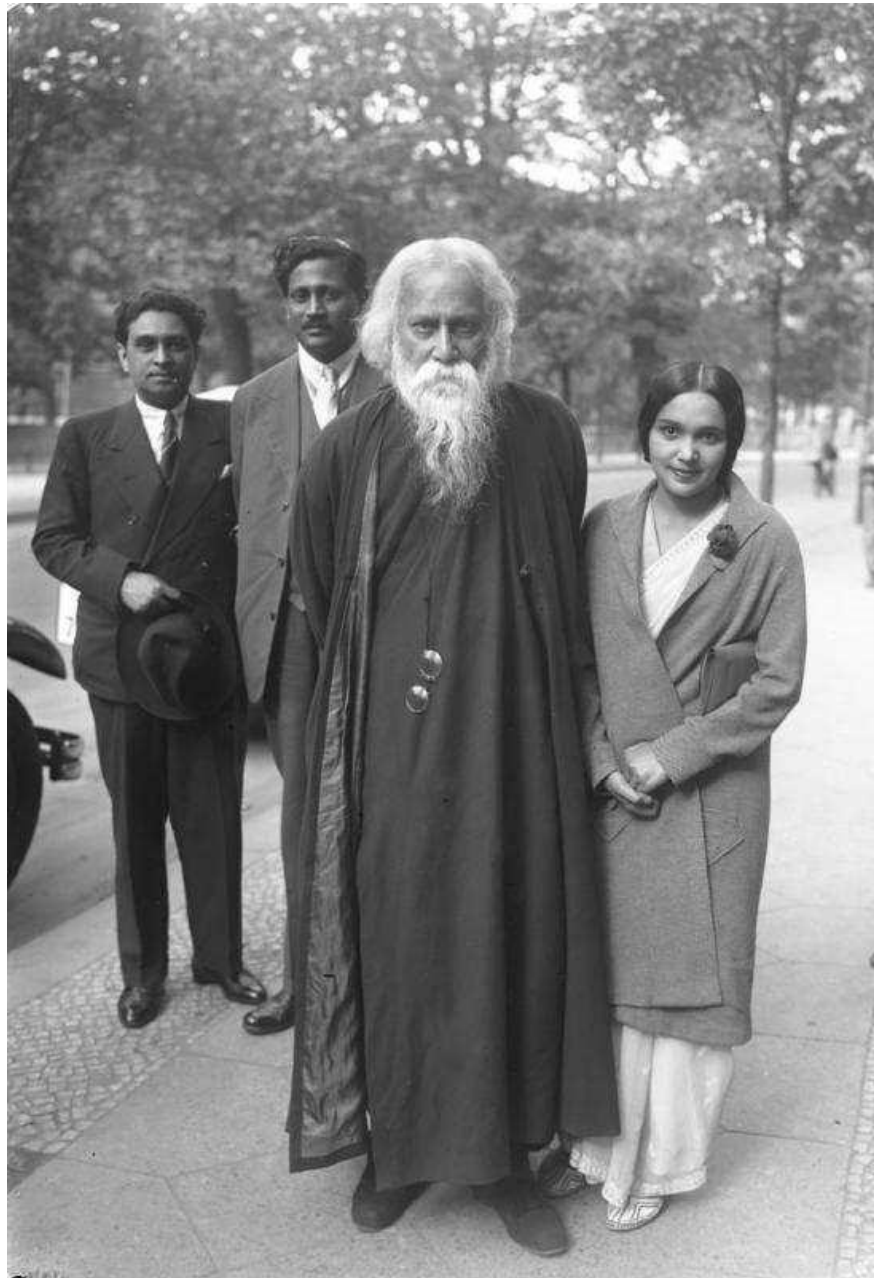

BALADA VIETȚII TRECĂTOARE

Rabindranath Thakur (în stranscrierea mai veche din bengaleză: Rabindranath Tagore) a fost poet, filozof, componist, muzician și adept al mișcării Brahmo-Samai, care printre altele a forțat interzicerea arderii văduvelor în India. 1913 a primit Premiul Nobel în literatură, devenind primul laureat Nobel din Asia.

Un lung tren ne pare viata.
Ne trezim in el mergand,
Fara sa ne dam noi seama,
Unde ne-am suit si cand.

Fericirile sunt halte,
Unde stam cate-un minut,
Pana bine ne dam seama,
Suna, pleaca, a trecut.

Iar **durerile** sunt statii !
Lungi, de nu se mai sfarsesc
Si in ciuda noastra parca,
Tot mai multe se ivesc.

Arzatori de nerabdare,
Inainte tot privim,
Sa ajungem mai degraba
La **vreo tinta** ce-o dorim.

Ne **trec zilele, trec anii**,
Clipe scumpe si dureri,
Noi traim hraniti de visuri
Si-n setati dupa placeri!

Multi **copii voiosi** se urca.
Cati in drum n-am intilnit,
Iar cate-un **batran** coboara,
Trist si frant, sau istovit.

Vine-odata insa vremea,
Sa ne coboram si noi.
Ce n-am da atunci o clipa,
Să ne-ntoarcem înapoi ?

Dar pe când, privind în urmă,
Plangem timpul ce-a trecut,
Suna goarna VESNICIEI:

C-am trăit și n-am știut !

**Poezia stă scrisă la intrarea în biserică de la
Sădinca, jud. Sibiu**

<https://www.biserici.org/index.php?menu=BI&code=18853>